

Днями зустрічався з групою сільських голів. Говорили про місцевий економічний розвиток, створення нових робочих місць у селі, залучення інвестора, як правило – дрібного, місцевого.

Вони кажуть мені: «Ми - за! Двома руками. Знаємо людей, які хотіли б почати у нас справу, корисну і їм, і людям. Але...»

Але пробитися крізь джунглі районних бюрократів і корупціонерів практично неможливо. Заперечення, характерне для наших політологів «ви ж самі їх обирали», не проходить. Районну владу, від якої у селі залежить все, не обирав ніхто. Їх призначили. І відповідають вони не перед громадянами, а перед своїм начальством. Є, правда, районна рада, обрана населенням, але у законі існує стаття, де «ради делегують державним адміністраціям...» і далі – перелік практично всіх реальних повноважень. Районна рада може хіба що порадити Президенту змінити главу адміністрації, але тільки порадити.

Типова схема окупаційного або колонізаторського режиму: у самому низу, для вирішення третьорозрядних проблем і для концентрації людської ненависті – влада із місцевих. Всі більш-менш важливі питання вирішуються винятково окупаційною адміністрацією. Що ж, у британських колоніях старанно оберігалися місцеві князьки та шейхи... Але! Там окупанти – чужі. Тут – свої. З тією ж самою окупаційною схемою.

Десять років тому Рада Європи у своїх досить жорстких рекомендаціях Україні вимагала перейти до демократичного способу формування районних і обласних рад, змінивши при цьому – і для цього – Конституцію. Ці рекомендації читали (повинні були читати!) три Президенти – Леонід Кучма (від промисловців і підприємців), Віктор Ющенко (від націонал-демократів) і Віктор Янукович (від Партії Регіонів). А результат?

Не тільки у сіл і селищ, але навіть у невеликих міст забрали права розпоряджатися освітою, медициною, власною землею і багато чим ще. І передали окупан... (вибачте!) державним адміністраціям. Конституцією при цьому всі десять років крутили, як могли...

Буквально щодня бачу у ЗМІ повідомлення: пов'язали ще одного сільського голову за корупцію, незаконне виділення землі. Маячня! Не виділяє сільський голова землю! Він тільки підписує рішення ради та виконкому. Але й ті – остання ланка у ланцюжку виділення землі, весь ланцюжок – там, в адміністрації. Здається, а чи не на змазування ланцюга бралися гроші? Не знаю сільських голів на «мерседесах», а районних чиновників зустрічав...

P. S. А землю виділяти треба. На будівництво молокозаводиків, коптилень і ще багато чого, такого потрібного і селянам, і нам, городянам...

Вадим Прошко, <http://ua.for-ua.com/authornews/2011/06/10/070249.htm> |